Az Európai Unió
Tanácsa

HU

16854/14
(OR. en)

PRESSE 648
PR CO 71

SAJTÓKÖZLEMÉNY

A Tanács 3359. ülése

Külügyek

Fejlesztési kérdések

Brüsszel, 2014. december 12.

Elnök **Federica Mogherini**
az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője

S A J T Ó

Rue de la Loi 175 B – 1048 BRUSSELS Tel.: +32 (0)2 281 6319 / 6319 Fax: +32 (0)2 281 8026
press.office@consilium.europa.eu http://www.consilium.europa.eu/press

A Tanács ülésének legfontosabb eredményei

A 2015 utáni időszak

A Tanács megvitatta a legutóbbi fejleményeket, ezen belül is mindenekelőtt az ENSZ-főtitkár közelmúltban kiadott összefoglaló jelentését, valamint a 2015 utáni időszakra vonatkozó kerettel kapcsolatos következő lépéseket, amely új keretként szolgál majd a nemzetközi közösségnek a szegénység felszámolására és a fenntartható fejlődés megvalósítására irányuló törekvéseihez.

Federica Mogherini, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője a következőket jegyezte meg ehhez kapcsolódóan: „Az új globális keretben az az elv érvényesül, hogy senkit sem hagyunk magára, és ez nemcsak a világ egyes részeire, hanem az egész világra vonatkozik. Az új tanácsi következtetések révén az EU egységes álláspontot fog képviselni a 2015 utáni menetrenddel kapcsolatban.”

Az EU és annak tagállamai elkötelezettek aziránt, hogy ambiciózus, átalakító hatású és inkluzív menetrendet valósítsanak meg a 2015 utáni időszak vonatkozásában. Az ENSZ-ben hamarosan a célegyenesbe érnek azok tárgyalások, amelyek a 2015 júliusában tartandó fejlesztésfinanszírozási konferencia és a 2015 utáni időszakra vonatkozó fejlesztési menetrenddel foglalkozó, 2015 szeptemberében megrendezésre kerülő ENSZ-csúcstalálkozó előkészítésére irányulnak. Az Általános Ügyek Tanácsának december 16-i ülésén elfogadandó tanácsi következtetések révén az Unió tovább folytatja álláspontjának kialakítását és az elkövetkező hónapok során is így fog tenni.

Ebola

A munkaebéd során Hrísztosz Sztilijanídisz, uniós ebolaügyi koordinátor tájékoztatta a minisztereket az ebolaválságról és az arra válaszul meghozott uniós intézkedésekről. A miniszterek véleménycserét folytattak a járvány utáni újjáépítéshez és helyreállításhoz kapcsolódó közép- és hosszú távú támogatási intézkedésekről. Az ebolajárvány megfékezéséhez az EU és annak tagállamai biztosítják a legnagyobb támogatást a nemzetközi közösségen belül: a Bizottság és a tagállamok ez idáig együttesen már több mint 1,1 milliárd eurós összeget ajánlottak fel erre a célra.

[1]
- Amennyiben a nyilatkozatokat, következtetéseket vagy állásfoglalásokat a Tanács hivatalosan elfogadta, ezt az érintett napirendi pontra vonatkozó címben feltüntetik, és a szöveg idézőjelbe kerül.
- A szövegben hivatkozott dokumentumok elérhetők a Tanács honlapján http://www.consilium.europa.eu.
- A nyilvánosság számára hozzáférhető, a tanácsi jegyzőkönyvekben megtalálható nyilatkozatokkal elfogadott jogi aktusokat csillaggal jelölik; e nyilatkozatok a fent említett tanácsi honlapon hozzáférhetők vagy a sajtóirodától beszerezhetők.

TARTALOM[1]

RÉSZTVEVŐK **4**

MEGTÁRGYALT NAPIRENDI PONTOK

A 2015 utáni időszak 6

Migráció, menekültek és fejlesztés 6

Ebola 10

A nemekkel kapcsolatos kérdések 10

EGYÉB JÓVÁHAGYOTT NAPIRENDI PONTOK

FEJLESZTÉSI EGYÜTTMŰKÖDÉS

– A magánszektor szerepe a fejlesztésben 11

– A táplálkozással kapcsolatos cselekvési terv 17

– Éves jelentés az Európai Unió fejlesztéspolitikájáról és külső segítségnyújtási politikájáról 20

– Gazdasági partnerségi megállapodás Nyugat-Afrikával 22

KÜLÜGYEK

– EU–Ukrajna kapcsolatok 22

– Az EU Segítségnyújtási Önkéntesszolgálata 22

RÉSZTVEVŐK

Főképviselő Federica MOGHERINI	az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője
Belgium: Dirk WOUTERS	állandó képviselő
Bulgária: Rumen ALEXANDROV	külügyminiszter-helyettes
Cseh Köztársaság: Martin TLAPA	külügyminiszter-helyettes
Dánia: Mogens JENSEN	kereskedelmi és fejlesztési miniszter
Németország: Gerd MÜLLER	gazdasági együttműködési és fejlesztési miniszter
Észtország: Matti MAASIKAS	állandó képviselő
Írország: Declan KELLEHER	állandó képviselő
Görögország: Kirjákosz JERONTÓPULOSZ	külügyi államtitkár
Spanyolország: Jesús Manuel GRACIA ALDAZ	nemzetközi együttműködéséért és a Latin-Amerikával kapcsolatos ügyekért felelős államtitkár
Franciaország: Pierre SELLAL	állandó képviselő
Horvátország: Vesna PUSIĆ	első miniszterelnök-helyettes, külügyminiszter és Európa-ügyi miniszter
Olaszország: Lapo PISTELLI	külügyminiszter-helyettes
Ciprus: Kornéliosz KORNÉLIU	állandó képviselő
Lettország: Zanda KALNIŅA-LUKAŠEVICA	parlamenti államtitkár, Külügyminisztérium
Litvánia: Andrius KRIVAS	külügyminiszter-helyettes
Luxemburg: Romain SCHNEIDER	szociális biztonságért felelős miniszter, fejlesztési együttműködési és humanitárius ügyekért felelős miniszter, sportminiszter
Magyarország: MIKOLA István	biztonságpolitikai és nemzetközi együttműködésért felelős államtitkár, Külgazdasági és Külügyminisztérium

Málta:	
Marlene BONNICI	állandó képviselő
Hollandia:	
Lilianne PLOUMEN	külkereskedelmi és fejlesztési együttműködési miniszter
Ausztria:	
Walter GRAHAMMER	állandó képviselő
Lengyelország:	
Marek PRAWDA	állandó képviselő
Portugália:	
Luís CAMPOS FERREIRA	külügyi és együttműködésért felelős államtitkár
Románia:	
Radu PODGOREAN	államtitkár, Külügyminisztérium
Szlovénia:	
Bogdan BENKO	államtitkár, Külügyminisztérium
Szlovákia:	
Peter BURIAN	államtitkár, Külügyminisztérium
Finnország:	
Sirpa PAATERO	nemzetközi fejlesztési miniszter
Svédország:	
Isabella LÖVIN	nemzetközi fejlesztési együttműködési miniszter
Egyesült Királyság:	
Justine GREENING	nemzetközi fejlesztési miniszter

Bizottság:	
Neven MIMICA	biztos
Karmenu VELLA	biztos
Hrísztosz SZTILIJANÍDISZ	biztos

MEGTÁRGYALT NAPIRENDI PONTOK

A 2015 utáni időszak

A Tanács megvitatta a legutóbbi fejleményeket, ezen belül is mindenekelőtt az ENSZ-főtitkár közelmúltban kiadott összefoglaló jelentését, valamint a 2015 utáni időszakra vonatkozó kerettel kapcsolatos következő lépéseket, amely új keretként szolgál majd a nemzetközi közösségnek a szegénység felszámolására és a fenntartható fejlődés megvalósítására irányuló törekvéseihez.

Az EU és annak tagállamai elkötelezettek aziránt, hogy ambiciózus, átalakító hatású és inkluzív menetrendet valósítsanak meg a 2015 utáni időszak vonatkozásában. Az ENSZ-ben hamarosan a célegyenesbe érnek azok tárgyalások, amelyek a 2015 júliusában tartandó fejlesztésfinanszírozási konferencia és a 2015 utáni időszakra vonatkozó fejlesztési menetrenddel foglalkozó, 2015 szeptemberében megrendezésre kerülő ENSZ-csúcstalálkozó előkészítésére irányulnak. Az Általános Ügyek Tanácsának december 16-i ülésén elfogadandó tanácsi következtetések révén az Unió tovább folytatja álláspontjának kialakítását és az elkövetkező hónapok során is így fog tenni.

Migráció, menekültek és fejlesztés

A Tanács véleménycserét folytatott a migrációról, a menekültügyről és a fejlesztésről, amelyek egymással összefüggő kérdések, majd „A migráció az uniós fejlesztési együttműködés összefüggésében” címmel az alábbi következtetéseket fogadta el:

„Bevezetés

1. A Tanács emlékeztet a migrációról és a fejlesztésről folytatott 2013. évi magas szintű párbeszédről, valamint a fejlesztés és a migráció kapcsolatának bővítéséről szóló következtetéseire. Folytatni kell az ezekben a következtetésekben foglalt konkrét kötelezettségvállalások teljesítését. A jövőben teljes mértékben figyelembe kell venni a migráció jelentőségét a fejlesztési együttműködés összefüggésében és a migráció átfogó – többek között fejlesztési megközelítésen keresztüli – kezelésének ebből eredő szükségességét.

2. Noha újólag megerősíti elkötelezettségét a biztonságos, rendezett és szabályos migráció biztosítása és ennek keretében az emberi jogok maradéktalan tiszteletben tartása iránt, a Tanács elismeri, hogy a szerte a világban kialakuló konfliktusok és válságok, továbbá az ebből eredően a menekültekkel és belső menekültekkel, valamint a fogadó közösségekkel és országokkal kapcsolatos, eddig példátlan kihívások miatt sürgős intézkedésekre van szükség. Kiemeli azt is, hogy a legtöbb menekült és belső menekült helyzete jelenleg bizonytalan, és emlékeztet arra, hogy kötelezettséget vállalt a nemzetközi védelmi keret, különösen a menekültek helyzetére vonatkozó 1951. évi genfi egyezmény végrehajtására.

3. A Tanács emlékeztet az eddig – mindenekelőtt az ENSZ keretében a migrációról és a fejlesztésről folytatott 2013. évi magas szintű párbeszéd, valamint a migrációval és a fejlesztéssel kapcsolatos 2014. évi globális fórum kapcsán – elért eredményekre. Ezzel összefüggésben a Tanács üdvözli, hogy a migráció helyet kapott a Bizottság »Méltó életet mindenkinek: Az elképzeléstől az együttes fellépésig« című közleményében és a nyílt munkacsoport eredményeit tartalmazó dokumentumban. A 2015 utáni időszakra szóló menetrendben a jól kezelt migrációt és az emberek mobilitását a fejlesztés potenciális eszközeként kell elismerni.

4. Az EU számára fontos szakpolitikai prioritást jelent a jól kezelt migráció által a fejlesztésre gyakorolt kedvező hatás maximalizálása, amit az e területre vonatkozó kettős szakpolitikai kerete is tanúsít. A migráció és a fejlesztés közötti kapcsolat az egyik tematikus prioritása a migrációval és a mobilitással kapcsolatos általános megközelítésnek, amely az EU külső migrációs politikájának átfogó keretét alkotja, és amely az EU fejlesztéspolitikai keretének is a szerves részét képezi, ez utóbbinak pedig a változtatási program az utolsó építőköve.

5. A Tanács emlékeztet arra, hogy a migráció jelentőségét az is tanúsítja, hogy az egyike a politikák fejlesztési célú koherenciájával kapcsolatban vállalt uniós kötelezettségek keretében meghatározott öt prioritási területnek. A Tanács újólag megerősíti, hogy a migráció fejlesztési potenciáljának fokozása érdekében továbbra is törekedni kell a szakpolitikák koherenciájára a belső és külső szakpolitikai területek széles köre tekintetében, a partnerországokban megvalósuló politikákat is beleértve. Különösen szükség van arra, hogy a fejlesztési dimenzió szisztematikusabban beépüljön a migrációs politikákba. A Tanács emlékeztet továbbá arra, hogy a migráció jelentette kihívások és lehetőségek megfelelőbb kezeléséhez nagyobb koherenciára és szorosabb koordinációra van szükség a migrációs politika külső dimenziója, valamint a fejlesztési és külügyi menetrendek között.

6. A Tanács emlékeztet arra, hogy a fejlesztési együttműködés jelentős mértékben hozzájárulhat a politikai és gazdasági instabilitásra adott válaszintézkedésekhez, valamint az emberi jogok megsértésének, a bizonytalan helyzeteknek, a konfliktusoknak, a környezet veszélyeztetettségének, a munkanélküliségnek és a mélyszegénységnek a kezeléséhez, melyek az illegális migráció és a lakhelyelhagyásra kényszerülés kiváltó okai lehetnek.

A migrációval kapcsolatos lehetőségek és kihívások teljes mértékű figyelembevétele az EU által folytatott fejlesztési együttműködésben

7. A migráció egy olyan többsíkú jelenség, amely számos módon kapcsolódik más fellépési területekhez, például a foglalkoztatáshoz, az egészségügyhöz, az oktatáshoz, a szociális védelemhez és az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez. Ennek okán a Tanács ajánlja, hogy a migráció szisztematikusabban épüljön be a partnerországokkal és -régiókkal folytatott párbeszédbe, valamint a fejlesztési együttműködés programozásába mind uniós, mind tagállami szinten, valamint adott esetben a nemzeti és regionális fejlesztési stratégiákba.

8. A Tanács felkéri a Bizottságot, hogy az EKSZ-szel szorosan együttműködve adjon iránymutatást arra vonatkozóan, hogy miként lehetne beépíteni a migráció dimenzióját mind a szakpolitikai párbeszédbe, mind a programozásba, illetve megerősíteni azt ezekben. Hangsúlyozza, hogy folytatni kell a tényalap megerősítésére irányuló erőfeszítéseket, mégpedig a migrációval – többek között a migrációnak a fejlesztésre gyakorolt hatásával – kapcsolatos adatok gyűjtésének és elemzésének javítása révén, valamint meg kell erősíteni a megszerzett tudásnak a szakpolitikák kialakítása és végrehajtása során történő felhasználásával kapcsolatos kapacitást.

9. A migráció hatékony irányításának és a migránsok emberi jogai tiszteletben tartásának a biztosítása a származási, a tranzit- és a célországok közös felelőssége. Ebben a tekintetben a Tanács hangsúlyozza a kapacitásépítési kezdeményezések fontosságát partnerországaink abban való támogatásában, hogy kezeljék a migrációval kapcsolatos kihívásokat és lehetőségeket, különösen az alábbi területeken: a diaszpórák bevonása, a jogszerű migráció előmozdítása, az illegális migráció megelőzése, a migránsok csempészése és az emberkereskedelem elleni küzdelem, a bűnszövetkezetek elleni küzdelmet is beleértve, a hazatelepülők visszafogadása és újrabeilleszkedése. A Tanács sürgeti az ezekkel a kérdésekkel kapcsolatos ismeretterjesztési programok ösztönzését.

10. Tekintettel a dél–dél irányú migráció, valamint az alacsony és közepes jövedelmű országok mint célországok fontosságára, a Tanács hangsúlyozza, hogy folytatni kell a párbeszédet, az együttműködést és a partnerségeket ezekkel az országokkal és ezen országok között annak érdekében, hogy tudatosuljon a migrációnak a gazdasági fejlődésre gyakorolt hatása, különösen a munkavállalók regionális mobilitásának összefüggésében, továbbá hogy támogatást kapjon az integrációs szakpolitikák és az interkulturális párbeszéd meghatározása, valamint megerősödjenek a migránsok – különösen a nők és a gyermekek – sebezhetőségét kezelő mechanizmusok. Különös hangsúlyt kell helyezni a rasszizmus és az idegengyűlölet elleni küzdelemre.

11. A Tanács emlékeztet arra, hogy a diaszpórák tagjai különféle módokon járulhatnak hozzá származási országuk fejlődéséhez, nem csak gazdaságilag, hanem a tudás, a tapasztalatok és a technológia átadásán keresztül, valamint a nemzeti megbékélési folyamatok keretében is. Hangsúlyozzuk, hogy meg kell erősíteni a partnerországokban a vonatkozó intézményi érdekeltek – köztük a helyi hatóságok – azzal kapcsolatos kapacitását, hogy együttműködjenek a diaszpórákkal, és azok hozzájárulásait a nemzeti fejlesztési prioritásokkal összhangban kanalizálják.

12. A migránsok számos módon mozdítják elő a származási és célországok fejlődését. A migránsok például jelentős szerepet játszhatnak vállalkozóként és munkahely-teremtőként. Ebben az összefüggésben döntő fontosságú hangsúlyozni, hogy a jó kormányzás és a kedvező üzleti környezet kulcselemei a diaszpórák körében a vállalkozói szellem és a beruházások előmozdításának. Az ehhez társuló, a készségek terjesztését és a körkörös migrációt ösztönző intézkedések szintén hozzájárulhatnak a gazdasági fejlődéshez.

13. Noha a készpénzátutalások költségének csökkentése érdekében uniós szinten tett erőfeszítéseket helyénvaló folytatni, több figyelmet kell fordítani a készpénz-átutalási piacon az átláthatóság és a verseny fokozására, valamint a pénzügyi szolgáltatások széles körű igénybevételének előmozdítására. A partnerországok érintett hatóságaival folytatott szakpolitikai párbeszéd lényeges szerepet játszhat a vonatkozó jogalkotási és szabályozási keretek szükséges reformjainak előmozdításában, és ezáltal a pénzátutalások fejlesztésre gyakorolt hatásának a maximalizálásában.

14. A Tanács hangsúlyozza, hogy a migrációhoz társuló gazdasági és társadalmi költségek csökkentése jelentős hatást gyakorolhat a fejlesztésre. Ebben a tekintetben ugyancsak foglalkozni kell a migrációval és a mobilitással kapcsolatos egyéb költségekkel, például a kivándorlás miatti készséghiánnyal és a munkavállaló migránsok munkaerő-felvételi költségeivel, miközben a készpénzátutalásokra irányuló figyelmet is fenn kell tartani.

Koordinált fejlesztési együttműködési megközelítés biztosítása a menekültek és a belső menekültek tekintetében

15. A humanitárius segítségnyújtás és a fejlesztés közötti kapcsolat erősítése – többek között a rezilienciát szolgáló menetrend végrehajtása révén – döntő fontosságú egy olyan koherens és átfogó uniós megközelítés kialakítása szempontjából a lakhelyelhagyásra kényszerítés tekintetében, amely megfelelő finanszírozási intézkedéseket is magában foglal. Ebben az összefüggésben a Tanács elismeri, hogy a menekültek, a belső menekültek és a nemzetközi védelemre szoruló egyéb személyek – különösen a megoldatlan lakhelyelhagyás helyzete esetén – jelentős kihívásokat, ugyanakkor potenciális lehetőségeket is magukkal hoznak a fogadó országok és a fogadó közösségek számára. Ezeket hosszú távú fejlesztési tervezéssel kell kezelni a válság korai szakaszától kezdődően, ezzel egészítve ki a humanitárius megközelítést.

16. A menekültek és a belső menekültek, valamint a kiszolgáltatott helyzetben lévő migránsok esetében nagyobb a kockázata annak, hogy áldozatául esnek az emberi jogok különféle megsértésének és mindenféle zaklatásnak, beleértve a szexuális zaklatást és a nemi alapú erőszakot. A Tanács hangsúlyozza, hogy fontos megelőzni és csökkenteni az ilyen erőszakot, biztosítva, hogy annak túlélői képesek legyenek igénybe venni támogató szolgálatokat, és támogatva a partnerországokat ebben a törekvésükben.

17. A Tanács elismeri azokat a jelentős erőfeszítéseket, amelyeket a konfliktus sújtotta területekkel szomszédos régiókban található fogadó országok és fogadó közösségek tesznek a menekültek és más migránsok elszállásolása érdekében. Célzott intervenciókon keresztül jelentős mértékben meg kell erősíteni a partnerországok azon kapacitását, hogy kezeljék a menekültekkel és a belső menekültekkel kapcsolatos többes kihívásokat és nagyobb mértékben kihasználják a potenciális lehetőségeket, többek között helyi beilleszkedési lehetőségek és az önfenntartáshoz szükséges eszközökhöz való hozzáférés biztosítása révén. A Tanács üdvözli a Bizottság által az EKSZ-szel szoros együttműködésben végzett munkát, és felkéri, hogy határozzon meg egy külön stratégiát az e területen vállalt kötelezettségek mértékének fokozására vonatkozóan, többek között úgy, hogy koherens és koordinált fejlesztési megközelítés kidolgozására kerül sor a menekültekkel és a belső menekültekkel kapcsolatos kérdések tekintetében, és megfelelő finanszírozási lehetőségeket biztosítanak.

A következő lépések

18. A Tanács felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy uniós szinten teljes mértékben figyelembevételre kerüljön a migráció fontossága mind mint lehetőség, mind pedig mint kihívás a fejlesztés szempontjából, oly módon, hogy a migráció dimenzióját minden lehetséges esetben beépítik az uniós fejlesztéspolitikába és fejlesztési együttműködésbe, és megfelelő finanszírozási lehetőségekről gondoskodnak. A migrációval és a fejlesztéssel kapcsolatos uniós fellépésnek átfogóan kell foglalkoznia a migráció által a származási és célországokban a fenntartható és inkluzív gazdaságra, valamint a társadalmi és környezeti fejlődésre gyakorolt pozitív és negatív hatások teljes skálájával.

19. A Tanács ennélfogva felkéri a Bizottságot, hogy egy 2015 végéig elfogadandó közlemény keretében nyújtson további szakpolitikai és operatív iránymutatást, és ennek keretében összpontosítson a fentiekben felvázolt minden területre."

Ebola

A munkaebéd során a miniszterek véleménycserét folytattak Hrísztosz Sztilijanídisz uniós ebolaügyi koordinátorral az ebolajárvány utáni újjáépítéshez és helyreállításhoz kapcsolódó közép- és hosszú távú támogatási intézkedésekről.

A nemekkel kapcsolatos kérdések

A Tanács tájékoztatást kapott a nemek közötti egyenlőségnek a fejlesztési együttműködésbe történő beépítésére irányuló uniós cselekvési tervvel kapcsolatos, jelenleg is zajló munkáról.

EGYÉB JÓVÁHAGYOTT NAPIRENDI PONTOK

FEJLESZTÉSI EGYÜTTMŰKÖDÉS

A magánszektor szerepe a fejlesztésben

A Tanács „A magánszektor fejlesztési együttműködésben betöltött szerepének erősítése – intézkedésorientált szemlélet” címmel az alábbi következtetéseket fogadta el:

„Bevezetés

1. A Tanács emlékeztet a magánszektornak a fejlesztésben betöltött szerepéről szóló korábbi következtetéseire[1] és különösen az arra irányuló felhívására, hogy – »A magánszektor meghatározóbb szerepéről, a fejlődő országok inkluzív és fenntartható növekedésének elérése érdekében« című közleményben[2] szereplő intézkedések gyakorlati megvalósításának célját szem előtt tartva – folyamatos párbeszéd alakuljon ki az eszközökről és a módszerekről.

2. A Tanács üdvözli, hogy ezt követően az elnökség és a Bizottság megbeszéléseket szervezett, amelyeken nagy számú érdekelt fél vett részt. E megbeszélések azt támasztották alá, hogy a magánszektor egyre aktívabban vesz részt a fejlesztésben. A fejlesztési és a magánszektorbeli szereplők közötti kapcsolatok is egyre többoldalúvá kezdenek válni.

3. A Tanács emlékeztet arra, hogy ebben a szakpolitikai kontextusban az átfogó célkitűzés változatlanul az, hogy a szegénységet a fenntartható fejlesztésen keresztül felszámoljuk. A Tanács hangsúlyozza különösen annak szükségességét, hogy a magánszektor erőteljesebben vegyen részt a jövőbeli fenntartható fejlesztési célkitűzések végrehajtásában, valamint hogy nagyobb mértékben járuljon hozzá az inkluzív gazdasági növekedéshez, a méltányos munkahelyek teremtéséhez, a zöld gazdaságra való átálláshoz, az élelmiszer- és táplálkozásbiztonsághoz, a környezetvédelemhez, az éghajlatváltozás hatásainak enyhítéséhez és az azokhoz való alkalmazkodáshoz, valamint a nők és a fiatalok társadalmi és gazdasági szerepvállalásához (különös tekintettel itt a társadalom legszegényebb és a legkiszolgáltatottabb szegmenseire).

4. A Tanács kiemeli a magánszektor kulcsfontosságú szerepét az új globális partnerséggel kapcsolatban is, amelyet jelenleg a 2015 utáni időszakra szóló menetrendről folytatott megbeszélések keretében vizsgálnak.

---

1 11149/14.
2 9802/14.

Elvek és kritériumok

5. A magánszektor szakértelmének és erőforrásainak kiaknázása érdekében a Tanács feltérképezi, hogy milyen új lehetőségei vannak az együttműködésnek, és teszi ezt az olyan megválaszolandó kérdések szem előtt tartásával, mint hogy miként kellene meghatározni a leghatékonyabb megközelítéseket és modelleket a magánszektorral a fejlesztési együttműködés terén folytatott együttműködésre, hogy miként biztosítható – különösen az emberi jogok tiszteletben tartását illetően – a kellő gondosságra vonatkozó tényleges iránymutatás és felügyelet, miként biztosítható a különböző érdekelt felek között az érdekek és a kölcsönös elszámoltathatóság összehangolása, miként csökkenthető a tekintély- és a bizalomvesztés kockázata, különösen az EU és tagállamai viszonylatában, valamint hogy hogyan kellene a magánszektor szerepvállalása által a fejlesztésre gyakorolt hatást mérni és értékelni. A Tanács nyugtázza a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet Fejlesztési Támogatási Bizottsága (OECD/DAC) keretében ehhez kapcsolódóan folytatott megbeszéléseket, amelyek témája a magánszektorbeli eszközöknek és a finanszírozási áttételnek a 2015 utáni fejlesztésfinanszírozás mérési keretében való statisztikai feldolgozása volt.

6. A Tanács ezért támogatja azokat az elveket (a munkahely-teremtés középpontba helyezése, az inkluzivitás, a szegénység csökkentése, a differenciálás, a piaci alapú megközelítés, az eredményorientáltság, a politikák fejlesztési célú koherenciája) és kritériumokat (a fejlesztésre gyakorolt mérhető hatások, addicionalitás, semlegesség és átláthatóság, közös érdekek és célok, valamint társfinanszírozás, demonstrációs hatás, a munkaügyi, szociális, környezetvédelmi és fiskális előírások teljesítése, ideértve az emberi jogok tiszteletben tartását is), amelyeket a Bizottság az említett kihívások megoldásának, valamint a magánszektorral való sikeres partnerségek lehetőségeivel és feltételeivel kapcsolatos nagyobb tudatosság kialakításának keretéül javasolt.

7. A Tanács üdvözli a tagállamok azon kötelezettségvállalását, hogy a magánszektor fejlesztési együttműködésben való részvétele melletti támogatásukat és szerepvállalásukat – kétoldalú, illetve többoldalú szinten egyaránt – e keretben biztosítsák, ami jó alapot szolgáltat ahhoz, hogy közös uniós és tagállami megközelítés jöjjön létre a magánszektor fejlesztését és a köz- és magánszféra fejlesztési célú partnerségeit támogató intézkedések hatékonyságának, fejlesztésre gyakorolt hatásának és jobb koordinációjának az elérésére irányulóan. A Tanács emellett azt is megállapítja, hogy ezek az elvek kiegészítik a segélyhatékonyság puszani alapelveit az országok felelősségvállalására vonatkozóan, ideértve azt a konkrét kötelezettségvállalást is, hogy felgyorsítsák a segélyek feltételektől való függetlenítése érdekében tett erőfeszítéseket.

8. A Tanács megállapítja, hogy a kritériumokat iránymutatásként kell felhasználni, és azok alapján kell értékelni a közvetlen támogatásra irányuló javaslatok helyénvalóságát. Annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni a részt vevő magánszektorbeli vállalkozások típusát és méretét, valamint a kontextust, amelyben működnek, az értékelés során differenciált megközelítést kell alkalmazni. A partnerségek és a tervezett programok megvalósításának elengedhetetlen feltétele ezen elvek és kritériumok teljesítése, illetve egy hiteles, ezek felé mutató pálya követése. A Tanács a fentiek mellett felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy továbbra is osszák meg egymással a tapasztalatokat, és határozzák meg ezen elvek és kritériumok helyes alkalmazásának miként tját.

A magánszektor szerepének és erőforrásainak a fejlesztés érdekében történő katalizálását szolgáló intézkedések

9. A Tanács nyugtázza, hogy a bizottsági közlemény számos olyan nagyratörő intézkedésre tesz javaslatot, amelyek potenciálisan javítani tudják a magánszektor fejlesztését szolgáló uniós támogatás hatékonyságát. A Tanács felkéri a Bizottságot, hogy gondoskodjon arról, hogy az új stratégiai keret és az ahhoz kapcsolódó intézkedések kellőképpen megjelenjenek az uniós fejlesztési támogatás 2014–2020-as időszakra szóló programozásában, és felkéri a Bizottságot, hogy aknázza ki a különböző eszközei biztosította lehetőségeket annak érdekében, hogy e megközelítést szubnacionális, nemzeti, regionális és globális szinten egyaránt koherensen, hatékonyan és a különböző szintek egymás kiegészítő voltát erősítő módon lehessen alkalmazni.

10. A Tanács úgy véli, hogy ahhoz, hogy a bizottsági közleményben javasolt, a magánszektor erőforrásainak és szerepének a fejlesztés érdekében történő felerősítését célzó intézkedések megvalósíthatók legyenek, az EU-nak és a tagállamoknak még intenzívebben együtt kell működniük, és olyan közös fellépéseket kell kezdeményezniük, amelyek az uniós és tagállami szintű szakértelmet és ismereteket – többek közötti az átmeneti tapasztalatokat is – egyaránt alapul veszik.

Innovatív pénzügyi eszközök és mechanizmusok

11. A magánszektornak a fejlesztés finanszírozásába való bevonása továbbra is kihívást jelent. A Tanács támogatja az innovatív pénzügyi eszközök használatát a kiegészítő finanszírozás mozgósítása érdekében. Idetartozhatnak a szolidaritási alapok, a több adományozót tömörítő mechanizmusok, a mikroadományok, illetve a nagy hatású beruházások, valamint a támogatásötvözés.

12. A támogatásötvözés különösen fontos eszköze a gazdasági növekedés, az innováció és a munkahelyteremtés ösztönzésének. A Tanács méltányolja a Bizottság, a tagállamok és az európai finanszírozási intézmények által az uniós külső együttműködési támogatáskombinációs platform keretében végzett munkát és várakozással tekint folytatódó erőfeszítéseik elé is, amelyek célja, hogy az adományozók koordinációjának, a munkamegosztás előmozdításának és a partnerekre nehezedő költségek csökkentésének révén növeljék a hatékonyságot, valamint a levont tanulságokra építve erősítések a támogatásötvözési műveletek fejlesztésre gyakorolt hatását.

13. A Tanács várakozással tekint az elé, hogy a Bizottság végrehajtsa a Fejlesztési Együttműködési Eszköz (DCI), az Európai Szomszédsági Támogatási Eszköz (ENI) és az Európai Fejlesztési Alap (EFA) támogatásötvözési kereteit, ideértve a Dél-Amerikára, Közép-Ázsiára, a szomszédos országokra, valamint a karibi és csendes-óceáni régiókra és országokra irányuló támogatásötvözési eszközöket, továbbá az új afrikai támogatásötvözési eszköz létrehozását is. A támogatásötvözési mechanizmusokat az európai adományozók és pénzügyi intézmények erőfeszítéseinek együttes hatására, valamint a hatékony munkamegosztásra kell építeni. Ezt a támogatásötvözési tevékenységekben való szélesebb körű részvétel ösztönzésével és a különböző érintett adományozók és pénzügyi intézmények közötti koordináció előmozdításával lehet elérni.

14. A mikro-, kis- és középvállalkozásokat illetően – beleértve az informális szektort, valamint a szociális vállalkozásokat és a szövetkezeteket is –, a Tanács arra ösztönzi a Bizottságot, a tagállamokat és az európai pénzügyi intézményeket, hogy fordítsanak különösen nagy figyelmet a helyi bankrendszerekre, növeljék a vállalkozások tőkéhez és hosszú távú finanszírozáshoz való jutásának lehetőségeit, illetve a pénzügyi szolgáltatások vállalkozások általi igénybe vételének lehetőségeit, támogassák kiemelten a nők és a fiatal vállalkozók finanszírozását, mozdítsák elő a vállalkozásoknak nyújtott finanszírozást a szociális gazdaságban, a szakképzési rendszerekben, továbbá támogassák a vállalkozások közötti kapcsolatokat és a bevált környezetvédelmi gyakorlatok követését. Kiemelten kell kezelni azokat az intézkedéseket is, amelyek célja, hogy javítsák a kkv-k technológia-igénybevételi, illetve piacra jutási lehetőségeit. Külön figyelmet kell szentelni a szegényeket támogató szektorokra, mivel ezek multiplikátorhatást fejtenek ki és munkahelyeket teremtenek, amelyek összhangban állnak az EU szakpolitikai menetrendjével, többek között a fenntartható mezőgazdaságot, az agráripart, az energiát, illetve a zöld, alacsony szén-dioxid-kibocsátású és az éghajlatváltozás hatásaival szemben ellenállóképes gazdaságot előmozdító vállalkozásokat érintően. A Tanács ezzel összefüggésben üdvözli az EKB által kezelt AKCS beruházási keret részeként létrehozott új különleges keretet, az EU-AKCS hatáserősítő pénzügyi keretet. A beruházási keret szerint megengedettnél magasabb kockázat mellett olyan projektet támogatását célozza, amelyek a fejlesztés tekintetében erőteljesebb hatást fejtenek ki. Mind a magasabb kockázatot, mind pedig az erőteljesebb hatást megfelelően értékelni kell, és arról jelentést kell készíteni.

Strukturált párbeszéd és inkluzív üzleti modell: a bővítés igénye

15. A Tanácsnak határozott meggyőződése, hogy a magánszektorral olyan strukturált párbeszédet kell folytatni, amelybe be lehet vonni a kormányokat, a helyi hatóságokat, a civil társadalmi szervezeteket, a szociális partnereket, a szakszervezeteket, az üzleti társulásokat, a tudományos közösséget, valamint az informális szektor képviselőit is. E párbeszédnek helyi, regionális és globális szinten, illetve ágazati szinten is teret kell biztosítani. Törekedni kell arra, hogy ne már létező, már folyamatban lévő párbeszédek másolása legyen, ugyanakkor adott esetben a párbeszéd során támaszkodni lehet az olyan meglevő nemzetközi szintű mechanizmusokra, mint például a hatékony fejlesztési együttműködésre irányuló globális partnerség.

16. A Tanács megállapítja, hogy a köz- és a magánszféra közötti párbeszéd olyan környezet kialakítását segíti elő, amely ösztönzi a felelős beruházást, a méltányos munkahelyek létrehozását és a fenntartható fejlődést, továbbá erősíti a szakpolitikák hatékonyságát. Emellett annak, a magánszektor szereplői részéről egyre nyomatékosabban megfogalmazott kérésnek is eleget tesz, hogy jobban bekapcsolódhassanak a gazdasági döntéshozatalba és különösen a fenntartható, átlátható és vállalkozásbarát üzleti környezet előmozdításába, valamint a partnerországokkal szemben alkalmazandó egyértelmű szabályozási keret kialakításába. A Tanács melegen üdvözli, hogy nemrégiben elfogadásra került az AKCS országokban a magánszektor fejlesztésének támogatását célzó közös AKCS–EU együttműködési keret, valamint hogy létrejött a magánszektorbeli szereplőket is mozgósító EU–AKCS párbeszéd platform.

17. A Tanács üdvözli, hogy a Bizottság jóváhagyta a köz- és a magánszektor együttműködésének a széles alapokon nyugvó, inkluzív és fenntartható fejlődés érdekében történő kiterjesztéséről és erősítéséről szóló puszani közös nyilatkozatot, valamint azt, hogy a Bizottság aktívabb szerepet vállalt a »partnerség a jólétért« elnevezésű kezdeményezésekben. Üdvözli továbbá azt, hogy a fejlesztéssel foglalkozó szakpolitikai fórum keretében nemrégiben együttműködés indult a magánszektorbeli szereplők/szervezetek, a civil társadalmi szervezetek és a helyi szereplők között. A Tanács úgy véli, hogy ezek a folyamatok hozzájárulhatnak ahhoz, hogy a magánszektor, a civil társadalmi szervezetek és a helyi közösségi szintű szereplők sikeres együttműködést építsenek ki.

18. A Tanács felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy közös erőfeszítéseket téve támogassák az inkluzív üzleti modellek és a kapcsolódó magánszektorbeli, több érdekelt felet tömörítő partnerségek kialakítását és kibővítését, támaszkodjanak a meglevő kezdeményezésekre és elemezzék, hogy miként lehet olyan szinergiákat létrehozni, amelyekkel növelhető az uniós és a tagállami intézkedések fejlesztési célú hatása. A Tanács arra ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy osszák meg a tapasztalatokat, és könnyítsék meg az információkhoz való hozzáférést az olyan meglevő kezdeményezésekre és programokra vonatkozóan, amelyek az üzleti vállalkozások, illetve a fejlesztés terén partnerség kialakításában érdekelt egyéb felek számára partnerségi és finanszírozási lehetőséget jelentenek.

19. Emellett a Tanács ösztönzi a Bizottságot, hogy térképezze fel annak innovatív lehetőségeit, hogy miként lehet partnerségeket kialakítani a magánszektorral olyan fejlesztéstámogatási programokra irányulóan, amelyek célja többek között a fiatal európaiak számára nyitott szakmai gyakorlatok ösztönzése, valamint a fiatalok helyi foglalkoztatásának előmozdítása. A Tanács felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vizsgálják meg, miként lehet megerősíteni a diaszpórák szerepét a származási ország magánszektorának fejlesztésében, különösen a beruházások és a tudástranszfer előmozdításának céljával.

A vállalatok társadalmi felelősségvállalása

20. A Tanács támogatja azokat az erőfeszítéseket, amelyeket a Bizottság és a tagállamok a vállalatok társadalmi felelősségvállalásának előmozdítása érdekében tesznek, mindenekelőtt az olyan nemzetközileg elismert iránymutatások és elvek végrehajtása révén, mint az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-iránymutatás, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) multinacionális vállalatokra és a szociális politikára vonatkozó elvekről szóló háromoldalú nyilatkozata, a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) multinacionális vállalatokra vonatkozó iránymutatásai, az ENSZ Globális Megállapodása, valamint a Nemzetközi Szabványügyi Szervezetnek a vállalatok társadalmi felelősségvállalásával kapcsolatos iránymutatásokat tartalmazó ISO 26000 szabványa.

21. A Tanács kiemeli, hogy a 2014–2020-as időszakban a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze keretében biztosított uniós támogatásnak kiemelt területe lesz a vállalatok társadalmi felelősségvállalása – különösen az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-iránymutatás végrehajtása révén –, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája 16. cikkében biztosított vállalkozási szabadság előmozdítása.

22. A Tanács üdvözli, hogy a felelősebb globális értékláncok létrehozása érdekében fokozott nemzetközi együttműködés zajlik, és arra ösztönzi a Bizottságot, hogy aktívan vegyen részt e terület munkájában. A Tanács rámutat arra az egyre inkább elismert tényre, hogy a társadalmi, környezeti, etikai, emberi jogi és fogyasztójogi megfontolásoknak, valamint a beszerzési lánc felelős irányításának a vállalatok üzleti tevékenységeibe és stratégiájába való beépítése erősíti versenyképességüket és fenntarthatóságukat. A Tanács megállapítja, hogy a tagállamoknak saját iparágaikat felelős értékláncokra kell építeniük, különösen, ha azok a leginkább rászoruló országokban működnek. A köz- és magánszektor közötti fejlesztési célú partnerségeknek többek között arra kell ösztönözniük a magánszektort, hogy az a nemzetközileg elfogadott szabványokat túllépve olyan releváns önkéntes megközelítéseket dolgozzon ki, amelyek egyre nagyobb teret nyernek.

23. A kereskedelmi és a gazdasági kapcsolatokat illetően – ahol a magánszektor kulcsfontosságú szerepet tölt be – a Tanács kiemelt fontosságot tulajdonít annak, hogy a gazdasági partnerségi megállapodásokra és egyéb kétoldalú megállapodásokra irányuló jelenlegi, illetve jövőbeli tárgyalások a vállalatok társadalmi felelősségvállalásáról szóló, nemzetközileg elismert iránymutatások és elvek mentén haladjanak, továbbá hogy a partnerországokban, illetve velük végrehajtott beruházási és kiszervezési tevékenységek során a részt vevő felek előmozdítsák a fenntartható fejlődést. A Tanács hangsúlyozza a magánszektor felelősségét abban, hogy előmozdítsa az emberi jogokat, és azon belül a gyermekek és a nők jogait.

24. Ezzel összefüggésben a Tanács üdvözli a közbeszerzésről szóló irányelvek nemrégiben végrehajtott felülvizsgálatát, amelynek az volt a célja, hogy a jogszabályok jobban figyelembe vegyék a környezetvédelmi és a szociális megfontolásokat, továbbá üdvözli a nem pénzügyi információk közzétételéről szóló számviteli irányelv felülvizsgálatát. A Tanács ismételten nyomatékosítja, hogy erősíteni kell a vállalkozások társadalmi felelősségvállalásának és az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-iránymutatás végrehajtásának a külső dimenzióját, méghozzá különösen a vállalatok társadalmi felelősségvállalásáról szóló stratégia, valamint az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó cselekvési terv keretében – amelyek éppen felülvizsgálat tárgyát képezik –, valamint az OECD multinacionális vállalatokra vonatkozó iránymutatásainak megfelelően.

A magánszektor fejlesztésének támogatását célzó unió koordináció erősítése: élénkülés

25. A Tanács üdvözli a Bizottság és a tagállamok azon kezdeményezését, hogy nemzeti és regionális szinten felmérjék a jövőbeli magánszektor-fejlesztéseket és a magánszektorbeli intervenciókat. E felmérés annak az ambiciózus tervnek az első lépése, amelynek célja, hogy e téren növelje az EU és a tagállamok segélyhatékonyságát, és amely első lépést a közös programozással és a munkafolyamatok megfelelő felosztásával lehet majd folytatni. A Tanács felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy folytassák az együttműködést, elsősorban azoknak a jövőbeli, több országot/régiót érintő fellépéseknek a keretében, amelyek Ázsiát, a karibi és csendes-óceáni térséget, Közép-Ázsiát, Latin-Amerikát, a szomszédságot és mindenekelőtt Afrikát célozzák.

26. A Tanács szorosan nyomon fogja követni a fejleményeket ezen a területen, és felkéri a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy az éves jelentés keretében tegyen rendszeresen jelentést a bizottsági közleményben, illetve az e következtetésekben megfogalmazott intézkedések és javaslatok végrehajtásáról, valamint általánosabban a magánszektorral folytatott együttműködésről, hogy így az azonosított intézkedések terén elért eredmények számon tarthatók legyenek.”

A táplálkozással kapcsolatos cselekvési terv

A Tanács az alábbi következtetéseket fogadta el a táplálkozással kapcsolatos cselekvési tervről:

„1. A Tanács emlékeztet 2013. május 28-i következtetéseire, melyekben jóváhagyta »Az anyai és a gyermektáplálkozás előtérbe helyezése a külső támogatásokban: uniós szakpolitikai keret« című közleményt[1], és felkérte a Bizottságot, hogy dolgozzon ki cselekvési tervet arra vonatkozóan, hogy miként lehet teljesíteni a növekedési elmaradásra vonatkozóan kitűzött célját.

Bevezetés

2. A Tanács ismételten hangsúlyozza, hogy aggodalommal szemléli a rosszultápláltság állandósuló problémáját, különösen a fejlődő országokban, ahol az államok az alultápláltság, a túltápláltság és a mikrotápanyagok hiánya jelentette hármas kihívással kénytelenek szembesülni. A rosszultápláltság összetett és többdimenziós okai holisztikus és emberi jogokon alapuló megközelítést igényelnek, kiemelt hangsúlyt helyezve a nőkre és a gyermekekre. A Tanács ismételten megerősíti a humanitárius szereplők és a fejlesztés szereplői közötti szinergiák megerősítésének fontosságát, és üdvözli az ez irányban jelenleg tett erőfeszítéseket. A Tanács különösen ösztönzi az olyan megközelítések elfogadását, amelyek valamennyi szinten növelik a rezilienciát, szem előtt tartva a válság által sújtott országok rezilienciájára vonatkozó, a 2013 és 2020 közötti időszakra szóló cselekvési tervet és az instabil államokban való szerepvállalásról szóló új megállapodást.

3. A Tanács elismeri, hogy az éhség és a rosszultápláltság egyaránt okai és következményei az alulfejlettségnek. A rosszultápláltság komoly veszélyt jelent a társadalmi fejlődés és a gazdasági növekedés szempontjából. A táplálkozással kapcsolatos beruházások eredményeképpen viszont pozitív társadalmi, gazdasági és termelékenységi hozamokra lehet számítani. A rosszultápláltság a jelenlegi egyik legnagyobb globális kihívás, amellyel a nemzetközi közösségnek szembe kell néznie a szegénység, a növekvő egyenlőtlenség és a társadalmi kirekesztődés elleni küzdelem során.

4. A Tanács ezért felkéri az EU-t és tagállamait, hogy támogassák a rosszultápláltság súlyos problémájával küzdő partnerországok arra irányuló erőfeszítéseit, hogy az élelmezés- és táplálkozásbiztonság kérdése kiemelt pontként szerepeljen a politikai napirenden. E tekintetben a Tanács szorgalmazza, hogy a 2015 utáni időszakra vonatkozó keretben fordítsanak kiemelt figyelmet az élelmezésbiztonság és a táplálkozás javításának a kérdésére, és átfogóan vizsgálják meg azt, továbbá nyugtázza a fenntartható fejlesztési célokkal foglalkozó nyílt munkacsoport jelentésében foglalt, ezzel kapcsolatos javaslatokat. A táplálkozási intézkedések keretében a rosszultápláltság tágabb dimenziójának kezelésére kell törekedni, ideértve a túlsúly és az étrenddel összefüggő nem fertőző betegségek kérdését is. A biztonságos és elegendő mennyiségű élelmiszerrel kapcsolatos nemzetközi normák előmozdításának is kiemelt figyelmet kell szentelni.

[1] 7521/13.

5. A Tanács valamennyi érdekelt felet arra ösztönzi, hogy vegyék ki a részüket a 2014-ben megrendezett, második nemzetközi táplálkozásügyi konferencián elfogadott, a táplálkozásról szóló Római Nyilatkozatban és az ahhoz kapcsolódó cselekvési keretben megfogalmazott kötelezettségvállalások tényleges végrehajtásában. E dokumentumok hasznos hozzájárulást jelentenek majd a 2015 utáni időszakra vonatkozó kerethez kapcsolódó megbeszélésekhez. Az EU és tagállamai által jóváhagyott keret számos, az éhezés felszámolását és a rosszultápláltság valamennyi formájának a megelőzését – többek között az Egészségügyi Világközgyűlés által kitűzött, 2025-re megvalósítandó, globális táplálkozási célok elérését – elősegítő intézkedésre tesz javaslatot.

Bizottsági szolgálati munkadokumentum: »A táplálkozással kapcsolatos cselekvési terv«

6. A Tanács üdvözli, hogy a Bizottság előterjesztette a táplálkozással kapcsolatos cselekvési tervet[1], melynek középpontjában az alultápláltság problémája áll, és amely bemutatja, hogy az EU miként tudja a leghatékonyabban támogatni a partnerországokat, többek között a Bizottság által arra vonatkozóan kitűzött cél elérésében, hogy az öt év alatti, krónikusan alultáplált gyermekek számát 2025-ig legalább 7 millióval csökkentsék.

7. A Tanács elismeri, hogy az Egészségügyi Világközgyűlés által arra vonatkozóan kitűzött cél elérése, hogy a növekedésben elmaradottak számát világviszonylatban 40 %-kal (mintegy 70 millió gyermek) csökkentsék 2025-re, az erőfeszítéseink jelentős fokozását igényli. A Tanács ezért üdvözli, hogy a táplálkozásról szóló cselekvési terv hangsúlyozza, hogy az említett WHA-célkitűzés 2025-ig történő megvalósításához a jelenlegi tendenciákhoz képest növelni kell a növekedésbeli elmaradás éves csökkentési arányát. Ebben az összefüggésben a Tanács üdvözli továbbá a Bizottság és néhány tagállam által a 2013-as Táplálkozás a növekedésért paktum, illetve más fórumok keretében arra vonatkozóan tett ígéretet, hogy fokozzák beruházásaikat a táplálkozás területén.

8. A Tanács hangsúlyozza, hogy az alultápláltság közvetett és közvetlen okait egyaránt kell kezelni, különös tekintettel a nőkre és a gyermekekre. E tekintetben a Tanács üdvözli a Bizottság és néhány tagállam arra vonatkozó kötelezettségvállalását, hogy a táplálkozásügyi szempontokat is magukban foglaló intézkedéseket hajtanak végre valamennyi kapcsolódó ágazatban, azáltal, hogy a táplálkozási mutatókat és célkitűzéseket megjelenítik többek között a mezőgazdaság és az élelmezésbiztonság, az egészségügy, a szociális védelem, illetve a vízellátáshoz és a megfelelő higiénés körülményekhez való jog területén, valamint az oktatási programokban, illetve az olyan táplálkozással kapcsolatos programokban, amelyek az alultápláltság közvetlen okaival és következményeivel foglalkoznak.

[1] 11718/14.

9. Az alultápláltság az egyik fő oka a gyermekek esetében a megbetegedések és a halálozások magas arányának, továbbá akadályozza az alultápláltság ellenére életben maradt gyermekek kognitív és testi fejlődését. A Tanács ezért üdvözli, hogy a táplálkozással kapcsolatos cselekvési terv kiemelt figyelmet szentel a nőkre és gyermekekre összpontosító intézkedéseknek és politikáknak – különösen a fogantatástól a kétéves korig terjedő 1000 napos időszak tekintetében, azaz a várandós nők helyes táplálkozásának egészen a gyermek kétéves koráig –, illetve, hogy kiemelten kezeli a nőket, gyermekeket és a serdülő lányokat, különösen a szegény, vidéki területeken és a legkiszolgáltatottabb csoportok között élőket. A táplálkozással kapcsolatos intézkedések keretében hangsúlyozni kell a csecsemők szoptatásának jelentőségét. A Tanács nyugtázza, hogy a táplálkozással kapcsolatos cselekvési terv kiemelt hangsúlyt fog fektetni az alábbiakra: a) a táplálkozással kapcsolatos szerepvállalás és politikai kötelezettségvállalás fokozása; b) az országos szintű fellépések nagyságrendjének növelése és c) a táplálkozási ismeretek bővítése.

10. Ebben az összefüggésben a Tanács üdvözli a Bizottság és egyes tagállamok arra vonatkozó kötelezettségvállalását, hogy a 2014 és 2020 közötti időszakban növelik az országos szintű fellépések nagyságrendjét. A tervezett intézkedéseknek figyelembe kell venniük a nemekkel kapcsolatos szempontokat, különös hangsúlyt fektetve a nőkre és társadalmi szerepvállalásuk növelésére, továbbá úgy kell azokat tervezni, hogy a lehető legnagyobb hatásuk legyen a növekedésbeli elmaradás csökkentésére, illetve a növekedésbeli elmaradás mögöttes okainak kezelésére, elő kell segíteniük a kapacitásépítést, az ismeretek és a készségek megszerzését, valamint a helyi érdekeltek, a kormányok, a magánszektor, a tudományos műhelyek és az NGO-k szakértelmének, beruházásainak és hozzájárulásainak növelését és maximális kihasználását.

11. A táplálkozási célokkal kapcsolatos nemzeti szintű irányítás és felelősségvállalás erősítésére irányuló fellépések szükségessé teszik, hogy az uniós küldöttségek és az uniós tagállamok képviseletei jobban részt vegyenek a szakpolitikai párbeszédben, és támogassák a nemzeti és a regionális folyamatokat. A közös uniós programozás stabil keretet biztosít a táplálkozással kapcsolatos intézkedések koordinációjának javításához, valamint a partnerországok abban való támogatásához, hogy nemzeti táplálkozási politikákat dolgozzanak ki és hajtsanak végre, különösen a súlyos növekedésbeli elmaradástól sújtott országok esetében, ahol szükség, illetve lehetőség van a közös képviseletre és fellépésre. A Tanács üdvözli a cselekvési tervben foglalt, egyrészt az országos szakpolitikák és programok közötti, másrészt pedig a regionális, illetve nemzetközi kezdeményezések közötti szinergia és koherencia biztosítására vonatkozó kötelezettségvállalást.

12. A Tanács ösztönzi a tagállamok intézkedéseinek a partnerországok meglévő nemzeti stratégiáival, valamint a Bizottság táplálkozással kapcsolatos cselekvési tervével és más nemzetközi kezdeményezésekkel való szoros összehangolását. A meglévő koordinációs mechanizmusokat – mint a SUN-mozgalom és a Világélelmezés-biztonsági Bizottság – meg kell erősíteni. Figyelembe kell venni az egyéb releváns ENSZ-bizottságok – mint a táplálkozással foglalkozó állandó bizottság – munkáját. A Tanács különösen üdvözli, hogy 54 olyan ország, amelyekben az alultápláltság nagy méreteket öltött, csatlakozott a SUN-mozgalomhoz, és kifejezte politikai elkötelezettségét a táplálkozás javítása iránt.

13. A cselekvési terv részeként a Tanács támogatja a Bizottságnak a várható eredményeket mutató, országonkénti adatlapok készítésére irányuló javaslatát. A táplálkozási célokat következetesen bele kell foglalni a programok tervezésébe, s emellett a táplálkozási kritériumokat és mutatókat is be kell építeni, illetve nyomon kell követni. Ezenfelül a Tanács támogatja a Bizottság azon szándékát, miszerint meg kívánja erősíteni a táplálkozással kapcsolatos nemzeti információkezelési rendszereket, amelyek a cselekvési terv – többek között helyszíni – hatásának értékelése céljából biztosítják az eredményekkel kapcsolatos elszámoltathatóságot és az eredmények közlését. Az előállított információk hozzájárulhatnak továbbá az éves táplálkozási jelentéshez. Az országos szintű pontos adatok segíteni fogják a döntéshozatalt, a forráselosztást és a szakpolitikáknak a nemzeti hatóságok általi kialakítását amellett, hogy biztosítani fogják a cselekvési terv végrehajtásából származó globális, illetve országos szintű eredményekkel kapcsolatos elszámoltathatóságot és az eredmények közlését."

Éves jelentés az Európai Unió fejlesztéspolitikájáról és külső segítségnyújtási politikájáról

A Tanács az alábbi következtetéseket fogadta el az Európai Unió fejlesztéspolitikájáról és külső segítségnyújtási politikájáról, valamint ezek 2013. évi végrehajtásáról szóló éves jelentésről:

„1. A Tanács üdvözli az Európai Unió fejlesztéspolitikájáról és külső segítségnyújtási politikájáról, valamint ezek 2013. évi végrehajtásáról szóló 2014. évi éves jelentést.[1] A jelentés alapvetően járul hozzá az elszámoltathatóság és az átláthatóság megerősítéséhez, egyben közvetíti az eredményközpontú uniós fejlesztési politika üzenetét.

2. A Tanács nagyra értékeli a jelentésben foglalt átfogó földrajzi és tematikus áttekintést, így az alapvető értékekre, valamint a az Unió hosszú távú fejlesztési célkitűzéseinek elérésében elért haladásra fektetett hangsúlyt, csakúgy, mint annak leírását, hogy a változás programjában meghirdetett alapelvek milyen módon váltak a fejlesztési stratégiák és beavatkozások részévé.

3. A Tanács megállapítja, hogy jelentős előrelépés történt a közös programozás terén, amely meghatározó elemévé vált az EU segélyhatékonysági programhoz való hozzájárulásának és hangsúlyozza, hogy a későbbi jelentésekben külön ki kell térni az ebből levont tanulságokra.

4. A Tanács üdvözli a politikák fejlesztési célú koherenciája terén tett folyamatos erőfeszítéseket, ahol a jelentés széles körű tevékenységről számol be tagállami szinten is, különösen az adatgyűjtés kiszélesedése, a tájékoztatás és a képzés tekintetében.

[1] 12570/14.

5. A Tanács egyetért azzal, hogy a jelentésben hangsúlyt kap a nem állami szereplőkkel és helyi hatóságokkal való együttműködés, valamint a magánszektor szerepe, és a jövőben kívánatosnak tartja, hogy az állami és a magánszektor közötti együttműködésről részletesebb jelentés készüljön. A Tanács megelégedéssel nyugtázza az instabil államokban való szerepvállalásról szóló új megállapodás végrehajtásáról szóló jelentést.

6. A Tanács arra ösztönzi a Bizottságot, hogy következő években készített jelentésekben részletesebben számoljon be a költségvetési támogatási programokról és azon belül a kifizetések alakulásáról, valamint a legfőbb pénzügyi eszközök kapcsán az általános és az ágazati költségvetési támogatás arányáról. A jelentésben szerepelnie kell annak is, hogy milyen módon veszik figyelembe a költségvetési támogatásra vonatkozó határozatok során a partnerországoknak a demokrácia, az emberi jogok és a jogállamiság tekintetében mutatott elkötelezettségét és az azzal kapcsolatban elért eredményeket. A költségvetés-támogatásról szóló 2012. májusi tanácsi következtetések[1] értelmében a jelentésnek tájékoztatást kell adnia arról is, hogy – különösen a legszegényebbek és legkiszolgáltatottabbak esetében – a partnerországok mennyiben vették figyelembe a létfontosságú alapvető szolgáltatások nyújtását és azok védelmét, valamint hogy a költségvetési támogatások három új típusa milyen módon járult hozzá közép- és hosszú távon ezen országokban a szegénység csökkentéséhez, a fenntartható fejlődéshez és a kormányzás javításához.

7. A Tanács felszólítja a Bizottságot, hogy a következő éves jelentésben vizsgálja felül a millenniumi fejlesztési célkitűzések elérésének tekintetében elért haladást, és vonja le a fenntartható fejlesztési célokra való áttéréskor alkalmazható tanulságokat.

8. A Tanács felkéri a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy a jövőben az éves jelentésekben fektessenek nagyobb hangsúlyt a korrupció megelőzésére és az az elleni küzdelemre, a külső konfliktusok és válságok átfogó megközelítésére, valamint az átalakulóban lévő társadalmak fenntartható változásához nyújtott uniós támogatásra. A Tanács üdvözölné az átruházott együttműködésről szóló jelentést is.

9. Továbbra is figyelemmel kell kísérni azon vállalások betartását, amelyek értelmében egyrészt az uniós segítségnyújtás legalább 20%-át a társadalmi befogadás és a humán fejlődés támogatására, másrészt az uniós kiadások 20%-át az éghajlat szempontjából jelentőséggel bíró tevékenységekre kell fordítani (idetartozik a fenntartható energia, a karbonszegény, erőforrás-hatékony gazdaság kiépítése, a fenntartható mezőgazdaság, valamint az ellenálló- és az alkalmazkodóképesség).

10. A Tanács arra szólítja fel a Bizottságot, hogy a jelentésben részletesebben számoljon be a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos munkáról. A Tanács nagyra értékelné a nőkben rejlő potenciál felszabadítását célzó uniós lépések előtérbe helyezését.

11. A Tanács a célkitűzések és az eredmények jobb összehangolása érdekében ismét határozottan felhívja a figyelmet az uniós fejlesztési együttműködés eredményeiről és hatásairól szóló jelentések további javításának jelentőségére a segítségnyújtás minden formája tekintetében, és várakozással tekint az éves jelentéseknek az EU fejlesztési és együttműködési eredménykeretének köszönhető javulása elé.”

---

[1] 9371/12.

Gazdasági partnerségi megállapodás Nyugat-Afrikával

A Tanács engedélyezte az egyrészről az Európai Unió és annak tagállamai, másrészről a nyugat-afrikai államok, a Nyugat-afrikai Államok Gazdasági Közössége (ECOWAS) és a Nyugat-afrikai Gazdasági és Monetáris Unió (WAEMU) közötti gazdasági partnerségi megállapodásnak az Unió nevében történő aláírását és ideiglenes alkalmazását.

KÜLÜGYEK

EU–Ukrajna kapcsolatok

A Tanács kialakította az EU–Ukrajna Társulási Tanács első ülésén képviselendő európai uniós álláspontot.

Az EU Segítségnyújtási Önkéntesszolgálata

A Tanács megerősítette, hogy nem kíván kifogást emelni az önkéntesjelöltekre és az uniós segítségnyújtási önkéntesekre vonatkozó előírások meghatározásáról szóló, felhatalmazáson alapuló bizottsági jogi aktus ellen.